

Anđeo Gospodnji 4. kolovoza 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 4. kolovoza 2024.*

Draga braćo i sestre, ugodna vam nedjelja!

Današnje nam Evanđelje govori o Isusu koji, nakon čuda s kruhovima i ribama, poziva mnoštvo koje ga traži da razmisli o onome što se dogodilo, da shvati smisao toga (usp. Iv 6, 24-35).

Jeli su onu hranu koja im je podijeljena i mogli su vidjeti kako su se, i s ono malo resursa, zahvaljujući velikodušnosti i hrabrosti jednog dječaka, koji je ono što je imao stavio na raspolaganje drugima, svi do sita najeli (usp. Iv 6, 1-13).). Znak je bio jasan: ako svatko daje drugima to što ima, uz Božju pomoć, i od tog malo svi mogu dobiti nešto. Ne zaboravite to: ako se daje drugima to što se ima, uz Božju pomoć, i od tog malo svi mogu dobiti nešto. Ne zaboravite to.

Ali oni to nisu razumjeli: zamijenili su Isusa za neku vrstu mađioničara i vratili su se da ga potraže, nadajući se da će ponoviti to čudo kao da je posrijedi neka magija (usp. r. 6).

Bili su protagonisti temeljnog iskustva za svoj put, ali nisu shvatili njegov značaj: pažnja im je bila usmjerena samo na kruhove i ribe, na materijalnu hranu, koje je odmah ponestalo. Nisu shvatili da je to samo oruđe po kojem im je Otac, utaživši njihovu glad, otkrio nešto mnogo važnije. A što je to objavio Otac? Put života koji traje vječno i okus kruha koji siti preko svake mjere. Istinski kruh, ukratko, bio je i jest Isus, njegov ljubljani Sin koji je postao čovjekom (usp. r. 35), koji je došao podijeliti s nama naše siromaštvo da nas kroz njega vodi do radosti punog zajedništva s Bogom i našom braćom (usp. Iv 3, 16).

Materijalne stvari ne ispunjavaju život, pomažu nam ići dalje kroz život i važne su, ali ne ispunjavaju život: to može samo ljubav (usp. Iv 6, 35). A da bi se to dogodilo put kojim treba ići jest put ljubavi koji ništa ne zadržava za sebe, već sve dijeli. Ljubav sve dijeli.

Ne događa li se to i u našim obiteljima? Vidimo to. Sjetimo se onih roditelja koji se cijeli život muče i trude da dobro odgoje svoju djecu i ostave im nešto za budućnost. Kako je lijepo kad se tu poruku shvati, a djeca budu zahvalna te i sami postanu podrška jedni drugima poput braće! Lijepo je to. Žalostno je, naprotiv, kad se svađaju oko nasljedstva – vidio sam mnogo takvih slučajeva, baš tužno –, pa se bore međusobno, a možda zbog novca i ne razgovaraju jedni s drugima, ne razgovaraju godinama! Poruka oca i majke, njihova najdragocjenija ostavština, nije novac, već ljubav s kojom svojoj djeci daju sve što imaju, kao što to Bog čini s nama, i tako nas uče voljeti.

Zapitajmo se dakle: kakav odnos imam prema materijalnim stvarima? Robujem li im ili ih koristim slobodno kao sredstva za davanje i primanje ljubavi? Znam li Bogu i svojoj braći reći „hvala“ za primljene darove i s radošću ih dijeliti s drugima.

Neka nas Marija, koja je Isusu predala sav svoj život, nauči sve učiniti oruđem ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Prošli petak Bkerkeu, u Libanonu, blaženim je proglašen patrijarh Istifan al-Duwayhi, koji je mudro vodio Maronitsku Crkvu od 1670. do 1704. godine, u teškom razdoblju obilježenom također progonima. Taj učitelj vjere i brižni pastir, bio je svjedok nade uvijek blizak ljudima. I danas libanonski narod mnogo pati! Posebno mislim na obitelji žrtava eksplozije u bejrutskoj luci. Nadam se da će pravda i istina uskoro biti zadovoljeni. Neka novi blaženik podupre vjeru i nadu Crkve u Libanonu i zagovara tu ljubljenu zemlju. Molim vas pljesak novom blaženiku!

Sa silnom zebnjom pratim što se događa na Bliskom istoku i nadam se da se sukob, ionako užasno krvav i nasilan, neće proširiti dalje. Molim za sve žrtve, posebno za nevinu djecu, i izražavam blizinu zajednici Druza u Svetoj Zemlji kao i stanovništvu u Palestini, Izraelu i Libanonu. Ne zaboravimo Mjanmar. Neka se smogne hrabrost da se obnovi dijalog kako bi se ratni požar u Gazi i na svim bojištima smjesta zaustavio, taoci oslobodili, stanovništvu pomoglo humanitarnom pomoći. Napadi, čak i ciljani, i ubojstva nikada ne mogu biti rješenje. Ne pomažu da se ide putem pravde, putem mira, nego rađaju još veću mržnju i osvetu. Dosta, braćo i sestre! Dosta! Ne gušite riječ Boga mira, nego neka ona bude budućnost Svete Zemlje, Bliskog istoka i cijeloga svijeta! Rat je poraz!

Izražavam jednako tako zabrinutost za Venezuelu koja se nalazi u kritičnom stanju. Od srca pozivam sve strane da traže istinu, da budu umjereni, da izbjegavaju svaku vrstu nasilja, da sporove rješavaju dijalogom, da im je na srcu istinsko dobro stanovništva, a ne plitki interesi. Povjerimo tu zemlju zagovoru Gospe od Coromota, koju Venecuelanci toliko vole i štiju, i molitvi blaženog Josèa Gregorija Hernandezza, čiji lik nas sve ujedinjuje.

Izražavam svoju blizinu indijskom stanovništvu, posebno onom u Kerali, koje je teško pogođeno obilnim kišama, koje su izazvale brojna klizišta, uzrokujući gubitak ljudskih života, brojne raseljene osobe i veliku štetu. Pozivam vas da se pridružite mojoj molitvi za one koji su izgubili živote i za sve ljude pogođene tako razornom prirodnom nepogodom.

Danas se u nekim zemljama, u spomen na svetog Arškog župnika slavi „Dan župnika“. Izražavam svoju blizinu, ali i zahvalnost svim onim župnicima koji se žarom i velikodušnošću, ponekad i uz velike patnje, razdaju za Boga i ljude. Pomislimo na naše župnike: veliki pljesak našim župnicima!

Pozdravljam vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja, posebno skupinu iz Češke, Družbu sveta Uršula (Compagnia di Sant'Orsola), vjernike iz Chiusa Sclafanija i Siderna, mlade iz San Vito dei Normannija, djecu iz Župe Presvetog Srca u Padovi i bicikliste koji su došli iz Sambuceta. S radošću upućujem pozdrave sudionicima 1. portugalskog festivala mladih koji se održava u Fatimi. Dragi mladi, vidim da prošlogodišnje očaravajuće iskustvo u Lisabonu nastavlja donositi plodove. Hvala Bogu! Molim za vas i, molim vas, molite za mene u Kapeli ukazanja.

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!